

رهبر معظم انقلاب:

در مشهد - شهر ما - من رفتم دیدم طرف ارتفاعات جنوب شهر که در واقع مرکز تنفس شهر است، دارند افرادی آن بالا خانه می سازند، هتل می سازند، ساختمان های چند طبقه می سازند؛ این ها بد است، این ها غلط است؛ جرم بدانید این ها را. یکی از کارهای اساسی جرم انگاری در قانون است؛ این ها را باید جرم دانست در قانون و این کسانی که این کارها را می کنند تعقیب قضایی کرد. صرف اینکه بروند قلع بنا نکنند، کافی نیست؛ که آن را هم متأسفانه در مواردی نمی کنند، کوتاهی می کنند....

آموزش یار:

یار یار آموزش؟

گفت وگویی کوتاه با یکی از کارشناسان

برنامه ریز گروه ها

نفع اقتصادی یا محرومیت زدایی؟

معیشت مردم گروگان تبانی سیاست و ارز

گفت وگویی ویژه با رضا تنهایی مقدم، اقتصاددان

اقتصاد مقاومتی:

راهکاری برای پایداری و استقلال اقتصادی

نفع اقتصادی یا محرومیت زدایی؟

این همان سوالی است که هنگام ورود به مسئله کوهخواری و تخریب ارتفاعات جنوبی مشهد به ذهن میرسد. مسئولانی از ارگان های مختلف مانند شهرداری و محیط زیست که وظیفه صیانت از مردم و محیط زیست را دارند، به جای اجرای دستورات رهبری در سال ۹۳ و مخالفت گسترده مردم مشهد با ساخت کمربند جنوبی، همچنان به این کار ادامه میدهند.

درک این موضوع دشوار است که چرا با وجود مشاهده تخریب محیط زیست و ساخت و ساز بر روی گسل ها که میتواند آینده و زندگی مردم منطقه را به خطر بیندازد باز هم به این اقدامات ادامه میدهند؟ این کار نه تنها به محیط زندگی شهروندان جنوبی که با دامداری و کشاورزی گذران زندگی میکنند آسیب میزند بلکه آن ها را وادار به حاشیه نشینی هم میکند.

آیا محرومیت زدایی و توجه به محرومین که شعار امام در ابتدای انقلاب بود فراموش شده است؟ اگر هدف توسعه شهری است چرا بودجه بیت المال را به اهداف مهم تری مانند تکمیل خط مترو مشهد که کمک شایانی به کاهش آلودگی هوا میکند اختصاص نمیدهند؟ به نظر می رسد که هدف اصلی چیز دیگری باشد. هنگامی که سخن از سود اقتصادی عده ای خاص به میان می آید، تمامی چشم ها بر روی ناعدالتی ها، تعارض منافع و تبعیض ها بسته می شود و بر خلاف آرمان ها عمل میگردد.

راه حل این مسئله وجود یک جریان کنشگر اجتماعی در سطح مردم و دانشجویان است. بدون کنش و کنشگری، ناعدالتی ها تشدید می شود و این به نفع جریان های ذی نفع و ضد عدالت است. همانطور که در سال ۹۸ در مورد همین موضوع شاهد بودیم، جریانات مطالبه گرو و تجمعات اعتراضی توانستند پروژه های سودجویانه را متوقف کنند و این موفقیت بدون حضور فعال بسیج دانشجویی و جامعه اسلامی در کنار جریانات مردمی و اتخاذ رویکردی عدالت خواهانه امکان پذیر نبود. اخیرا نیز با توجه به صحبت های آقای خلیل موحدی عضو شورای شهر مشهد، شاهد تکرار این ماجرا هستیم و متأسفانه هیچ واکنشی از سوی جریان های دانشجویی مشاهده نمی کنیم. این وضعیت به نوعی زنگ خطر برای عمل به وظیفه و کارکرد عدالت خواهانه جریان دانشجویی است همانطور که مقام معظم رهبری می فرمایند که عدالت خواهی لب انتظار ما از دانشجویان است. نمیشود برای امام حسین (ع) گریست اما به فکر احیای دین و ویژگی های آن از جمله عدالت خواهی، حق طلبی، عزتمندی، شرافتمندی، حق حاکمیت انسان ها بر سرنوشت خود و پذیرش رأی الهی نبود.

در نهایت، برای دستیابی به توسعه پایدار و عادلانه، نیازمند توجه به همه جنبه های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی هستیم. مشارکت فعال مردم و دانشجویان در فرآیند های تصمیم گیری و ایجاد تغییرات مثبت، کلید حل همه مشکلات است.

سرمقاله
امیر حسین صانعی

در این شماره با آقای رضا تنهایی مقدم به گفت و گو نشستیم و به بررسی چالش ها و بحران های اقتصادی کشور پرداخته ایم تا تأثیرات سیاست های ارزی و پولی دولت بر نرخ ارز و اقتصاد کشور را تحلیل کنیم. آیا سیاست های ارزی فعلی به نفع مردم است یا تنها منافع افراد خاصی را در پی دارد؟ پاسخ این سوال را در این مصاحبه بیابید.

به نظر شما از ابتدای شروع دولت جدید تا به حال، اتخاذ چه رویکردی از سوی سیاستمداران منجر به افزایش نرخ ارز و فشارهای اقتصادی شده است؟

ما در اقتصاد مفهومی به نام بازار داریم که منظور از آن بازار، رقابت کامل است. در این بازار باید شرایط رقابت، کامل ایجاد شود تا خود بازار بتواند خودش را تنظیم کند. اما چون ما چنین چیزی را خصوصاً در بازار ارز در داخل کشور نداریم، ارز باید توسط دولت مدیریت شود. نگاه کلی دولت فعلی این است که نرخ ارز باید در بازار تعیین شود، فلذا دولت بسیار نقش پررنگی در مدیریت نرخ ارز ایفا نمی کند و کار را به بازاری که نابازار است سپرده است. بنابراین ارز نیما را به ارز توافقی تبدیل کرده و بعد هم آزاد گذاشته است. این تغییرات مقداری باعث افزایش نرخ ارز شده است.

یک عامل دیگر که باعث افزایش نرخ ارز شده است، سیاست خارجی دولت فعلی است. این دولت وقتی روی کار آمد، یعنی از قبل انتخابات با شعارهای رئیس جمهور و بعد از آن با آدم هایی که انتخاب کرد، نگاه خاصی به ارتباط اقتصاد به خارج داشت و متغیرهای بیرون از اقتصاد را موثر در مدیریت نرخ ارز در داخل ایران می دانست. اما در عمل نتوانست به سمت تحقق آن شعارها حرکت کند و این مورد نیز عامل دیگری شد که به اندازه خود در افزایش نرخ ارز موثر بود. البته این ها سیاست های کوتاه مدت است، یعنی نمی توانیم ادعا

کنیم اگر دولت دیگری بود، نرخ دلار در محدوده ۳۰ یا ۴۰ هزار تومان می ماند. نه، اینطور نیست! ما یک سری مشکلات داریم که مختص شرایط اقتصادی کشور است و آنچنان ارتباطی به دولت ها ندارد. البته دولت ها می توانند با انتخاب سیاست های درست به سمت حل این مشکلات اقتصادی حرکت کنند، ولیکن بعضی انگاره ها و متغیرها و بعضی سیاست ها، مخصوص برخی دولت ها است که این دو سیاستی که به آن اشاره کردم، مخصوص این دولت بود که باعث افزایش نرخ ارز شده است.

تأثیر عوامل داخلی شامل هسته های قدرت، سرمایه داران و گروه هایی که علاقه مند به سوق دادن کشور به سمت مذاکره هستند و توانایی تأثیرگذاری بر روی فضای اقتصادی را نیز دارند در وقایع اخیر چیست؟

در مورد تأثیر عوامل داخلی باید اشاره کنم هر دولتی که روی کار می آید، یک بدنه رأی دارد که باید آن بدنه رأی را راضی نگه دارد. یک سری متغیرهایی هم داخل کشور هستند که این متغیرها در دولت های مختلف اثرگذار هستند و این موارد مخصوص این دولت نیست. برای همین من خیلی روی این موارد تأکید نمی کنم و فقط آن چیزهایی که مخصوص این دولت است را بررسی میکنم.

بدنه رأی این دولت بیشتر از بخش خصوصی رانتهی و بخش شبه دولتی رانتهی بوده است، یعنی اتاق بازرگانی و خیلی از شرکت های شبه خصوصی. طبیعتاً خیلی از این بدنه رأی، هزینه هایی در انتخابات کردند و این شرکت ها در این برهه که ما افزایش نرخ ارز را شاهد هستیم، از این ماجرا ذی نفع اند. یعنی خیلی از این شرکت ها دنبال کار و فعالیت واقعی اقتصادی نیستند و با همین نوسانات ارزی، اصطلاحاً به تعبیر بورسی ها نوسان گیری می کنند و با همین افزایش نرخ ارز سود و درآمدی کسب می کنند. لذا در افزایش قیمت ارز ذی نفع اند. اگر بخواهم مثال بزنم، شرکت هایی که نهاده هایشان

را با ریال یا به صورت یارانه ای تحویل می گیرند از آن طرف به دلار محصول می فروشند و هر چقدر دلار گران تر باشد، این پتروشیمی ها سود شناسایی می کنند و هر چقدر نرخ ارز افزایش پیدا کند، سود این شرکت ها نیز بیشتر می شود و به نفعشان است و این ارز ها را به کشور نمی آورند. همه این موارد تأثیرگذار است و حال داخل خود دولت هم هستند. یعنی مثلاً آن سیگنالی که آقای همتی چند ماه پیش داد که گفت دلار حداقل هفتاد و خورده ای هزار تومان باید باشد و این را زمانی گفت که دلار زیر ۷۰ تومان بود، به خاطر آن حرف قیمت دلار بالا آمد که بعداً تحت تأثیر فشار افکار عمومی گفت نه من خسته بودم و منظورم شصت و خورده ای بوده است ولی خب کار خودش را کرد و دیگر نیاز نیست اشاره کنم که این سیگنال دادن در راستای منافع این شرکت ها بوده است. لذا تا وقتی اقتصاد ما به طور واقعی دست مردم نباشد، منظور از مردم عامه مردم است، بدنه مردم است نه دست دولتی ها و نه دست بخش خصوصی انحصارگر رانتهی. تا وقتی این اتفاق در اقتصاد ما نیفتد این شرکت ها ذی نفع اند و از همه ابزارهای خود برای این فشارها استفاده می کنند که در افزایش نرخ ارز اثرگذار است. نکته دیگر رهاسازی اقتصاد کشور است و تا زمانی که به این نحو باشد، بازیگران پرنفودی هستند که می توانند اقتصاد را در جهت منافع خود بازی دهند.

نسبت سیاست های ابلاغ شده اقتصاد مقاومتی مقام معظم رهبری با نسخه خروج از وضعیت فعلی چیست؟

اقتصاد مقاومتی در کشور عملاً اجرا نمی شود و باوری هم به آن وجود ندارد. اقتصاد مقاومتی ۴ یا ۵ مؤلفه اصلی دارد مثل مردم بنیان بودن، عدالت بنیان بودن، دانش بنیان بودن و درون زا و برون گرا بودن. اما هیچ کدام از این موارد را تقریباً در اقتصاد نداریم و جهت گیری هم خیلی به این سمت نیست. یعنی اقتصاد درون زا نیست و خیلی از بدنه بروکراتیک و دولتمردان کشور درون زایی را عملاً قبول ندارند. برون گرا هم نیست و برون گرایی را هم قبول ندارند. ببینید، ما نباید نکته ای را اشتباه کنیم. دولت یازدهم، دولت آقای روحانی و دولت پزشکیان که شعار مذاکره میدهند، این ها اصلاً برون گرا نیستند بلکه این ها غرب گرا هستند. برون گرا از نظر اقتصادی یعنی چه؟ یعنی اینکه شما بروید با کشورهای دنیا که ۲۰۰ تاهستند، با عمده این کشورها کار کنید و باید آن کسانی در اولویت باشند.

دو مانع بین المللی داریم، ده مانع داخلی داریم. حالا ما چه تحریم باشیم و چه نباشیم وقتی سیاست‌های ارزی ما مشکل دارد، وقتی گمرک ما مشکل دارد، وقتی تولید کننده ما نتواند نقدینگی را از نظام اقتصادی که ممکن است بانک یا بازار سرمایه باشد تامین کند، تحریم باشیم یا نباشیم خیلی تفاوتی ندارد.

من فکر می‌کنم که جریان دانشجویی باید یک تقسیم کاری انجام دهد، مثلاً دانشگاه آزاد مشهد بگوید من روی گمرک دست می‌گذارم یا مثلاً دانشگاه فردوسی مشهد بگوید من بانک مرکزی را دست می‌گیرم، یعنی یک تقسیم کاری نیاز است انجام شود. چون این جریان مثل یکی دو کاری است که جنبش دانشجویی عدالت‌خواه کرده است و حتی رهبر هم تقدیر کردند. مثلاً یکی از آن‌ها اعتراضاتی بود در مورد مطالبات کارگری هفت تپه و امثال این‌ها که رهبری تقدیر کردند. یا یکی دوتا دانشگاه فعال دانشجویی در آذربایجان اصطلاحاً فسادهایی که در واگذاری‌ها شده بود، فکر کنم در تبریز بود، حالا اگر اشتباه نکنم کشت و صنعت مغان بود که یکی دو تا بسیج دانشجویی ورود پیدا کردند و وقت گذاشتند و مسئله به یک جاهای خوبی رسید.

ببیند اگر مثلاً بچه‌های عدالت‌خواه دانشگاه آزاد مشهد یک مسئله روی میز بگذارند و بر روی این مسئله چند سال کار کنند، مسئله را پیگیری کنند تا حل شود؛ که جنس این مسئله، از جنس تحریم‌های داخلی‌ای باید باشد که ما در داخل به پای اقتصاد و تولید بسته‌ایم و اینکه حالا این مسئله چه باشد را باید درموردش صحبت کرد، بسته به مزیت‌هایی که شما و آن‌ها دارید؛ این آن گلوگاهی است که فکر می‌کنم چون حضرت آقا یک بار گفتند جریان جنبش دانشجویی وارد مصادیق نشود اما یک بار دیگر خودشان از ورود دانشجویی به مصادیق تشکر کردند. هر دوی آن‌ها هم در همین دیدارهای ماه رمضان دانشجویی بوده است. من فکر می‌کنم که جمع اینها همین نکته می‌شود که ما یک سری مصادیق عینی و مشخص و مسئله محور تعیین کنیم، نه آن چیزهایی که اطلاعات دقیق نداریم. کلی گویی نکنیم، مسئله مشخص تعیین کنیم و روی آن مسئله یک مدت وقت بگذاریم و سعی کنیم آن را به نتیجه برسانیم. این می‌شود آن مطلبه اصلی‌ای که حضرت آقا از دانشجو در خواست دارد.

می‌شود. اما ای کاش این نقدینگی به سمت تولید کشور سرازیر شود و برای کشور استفاده شود. اما بخش اعظم این نقدینگی به شرکت‌های زیر مجموعه خود بانک آینده اختصاص پیدا می‌کند و با این نقدینگی مثلاً ایران مال ساخته می‌شود و از این قبیل کارهایی که به درد کشور نمی‌خورد.

بانک مرکزی و وزارت اقتصاد به عنوان دو نهاد سیاستگذار اصلی در کشور هستند. ما سه نهاد اصلی در سیاست گذاری اقتصادی در کشور داریم: سازمان برنامه و بودجه، بانک مرکزی و وزارت اقتصاد. سیاست‌های پولی در بانک‌های کشور توسط بانک مرکزی تعیین و تنظیم می‌شود و سیاست‌های مالی هم توسط وزارت اقتصاد و سازمان برنامه و بودجه ابلاغ می‌شود. اما اکنون در سیاست‌های مالی مشکل داریم. مثلاً ما اکنون مالیات بر عایدی سرمایه، مالیات بر سوداگری، مالیات بر زمین‌ها و خانه‌های خالی نداریم. این‌ها ابزاری هستند که ما باید به وسیله آن‌ها اقتصاد را تنظیم کنیم و باید توسط وزارت اقتصاد انجام شود.

همچنین این نهادها به دنبال توسعه تجارت خارجی هستند و بخشی از این وظیفه توسط وزارت اقتصاد انجام می‌شود که شامل گمرک نیز می‌شود. اما گمرک ما چقدر می‌تواند به تجارت خارجی کمک کند؟ اکنون گمرک یک مانع برای تجارت خارجی ماست و همچنین سیاست‌های پولی بانک مرکزی نیز خود یک مانع برای تجارت خارجی است. بسیاری از صادرکنندگان ما از سیاست‌هایی که بانک مرکزی اتخاذ می‌کند شکایت دارند.

مطالبه اصلی و مصداقی و نقطه‌ای که جریان دانشجویی باید با تمام توان بر روی آن بایستد تا بتوان مسیر تغییرات اقتصادی را کنترل کند و در برابر یک فروپاشی اجتماعی بایستد چیست؟

ببینید، درست است که ما تحریم هستیم و این مسئله کلی هزینه به کشور تحمیل کرده است، این‌ها همه قبول، اما تحریم بزرگتر ما، تحریم داخلی است. یعنی آن نظام بروکراتیکی که داریم و تاثیر آن در گمرک کشور نمایان است، در نظام مالیاتی کشور وجود دارد، در تامین اجتماعی موثر است و در بانک مرکزی و نظامات پولی بانکی نمایان است. مثلاً یک تولید کننده بخواهد تسهیلاتی بگیرد، همه این مواردی که نام بردم مثل یک سری زنجیره‌هایی به دست و پای تولید کننده و فعال اقتصادی ما چسبیده است که این موانع و زنجیرها را ما باید آزاد کنیم. ببینید، تحریم، افای‌تی‌اف و امثال آن‌ها، همه این‌ها حتما مانع برای تجارت خارجی و تبادلات اقتصادی-بین المللی ما هستند. ولی اگر بر فرض بتوانیم همه این موانع را برداریم، اتفاق خاصی در داخل کشور نمی‌افتد. چرا؟ چون که اگر ما

که منافع بیشتری در تبادلات اقتصادی با آن‌ها عاید کشور می‌شود. باید با این کشورها کار کنید. ولی این‌ها (دولت آقایان روحانی و پزشک‌یان) دنبال چند کشور خاص اروپایی و غربی‌اند، به دنبال مذاکره با آمریکا هستند، دنبال این چند تا کشور خاص اند. یعنی این‌ها اصلاً برون‌گرا نیستند. اگر بخواهم از دولت آقای روحانی مثال بزنم، در سال ۹۴، آن دوره که برجام امضا شد، فردای روز مذاکره اولین کشوری که رئیس‌جمهورش وارد کشور ما شد، رئیس‌جمهور چین بود. آقای روحانی فردای روزی که رئیس‌جمهور چین وارد کشور شد به ایتالیا رفت و نسبت به چینی‌ها بی‌محلی انجام داد که هنوز از آن موضوع خاطره بد دارند و هنوز به کشور ما اعتماد نمی‌کنند.

قبل از آمدن دولت آقای روحانی یعنی دولت دهم خیلی از کارهای کشور را خصوصاً در صنعت نفت چینی‌ها انجام میدادند. اما زمانی که آقای روحانی آمد همه آن‌ها را بیرون کرد. چین به هر حال دومین اقتصاد دنیا است. بزرگ‌ترین شریک تجاری ما است و تقریباً ۳۰ تا ۴۰ درصد تجارت خارجی ما با چین گره خورده است اما ما در دولت آقای روحانی در چین سفیران ضعیفی داشتیم یا سال‌ها سفیر نداشتیم، همین حالا در دولت آقای پزشک‌یان نمی‌دانم سفیر گذاشته اند یا نه! به هر حال ما یک مدت در کشور چین که بزرگ‌ترین شریک تجاری ما است سفیر نداشتیم. اصلاً دومین اقتصاد دنیا هم نمی‌بود، بورکینافاسو هم که می‌بود وقتی بزرگ‌ترین شریک تجاری شما است و آنجا سفیر ندارید که ما چند ماه آنجا سفیر نداشتیم یعنی اصلاً برون‌گرا نیستید. البته چین یک مثالش بود. شما بقیه کشورها را هم نگاه کنید، برای مثال بریکس به هر حال یک فرصت اقتصادی نوظهور است. ما با بریکس چقدر کار کردیم؟ از ظرفیت رزم‌ارزها برای تجارت چقدر استفاده کردیم؟ می‌خواهم بگویم ما برون‌گرا هم نیستیم.

به لحاظ مردم بنیانی، ببینید چقدر از اقتصاد ما دست عامه مردم است و خیلی شاخص‌های دیگر که بیان نشد. پس عملاً به این موارد عمل نمی‌شود.

وقتی دقت کنید متوجه میشوید که حتی دیگر در شعارها هم گفته نمی‌شود. برای مثال در شعارهای مسئولین اقتصادی کشور چقدر اقتصاد مقاومتی در شعار، نه در عمل، تنها شعارش چقدر داده می‌شود؟ متأسفانه هیچ!

کارویژه بانک مرکزی و وزارت اقتصاد در شرایط فعلی چیست؟

بانک مرکزی مدیریت پولی کشور را به طور خاص باید در دست بگیرد. به عبارتی، حکمرانی ریال، مدیریت نظام پولی و بانکی کشور باید توسط بانک مرکزی صورت بگیرد. اما گاهی اوقات بانک مرکزی نمی‌تواند اعمال حاکمیت کند. به عنوان مثال، نصف نقدینگی کشور تنها توسط یک بانک خصوصی به نام بانک آینده مدیریت

۲ اقتصاد مقاومتی: راهکاری برای پایداری و استقلال اقتصادی

به قلم محدثه توسلی، کارشناسی مهندسی کامپیوتر

در جهانی که تحولات و نوسانات اقتصادی به یک واقعیت روزمره تبدیل شده‌اند کشورها به دنبال راهکارهایی برای ثبات و پایداری در اقتصاد خود هستند، قدرت‌های جهانی با اعمال تحریم‌ها و فشارهای اقتصادی تلاش می‌کنند سایر کشورها را تحت تاثیر قرار دهند و سیاست‌های خود را بر آنها تحمیل کنند. در این میان کشورهایی که بتوانند راهکارهای موثری برای مقابله با این چالش‌ها پیدا کنند نه تنها می‌توانند به استقلال اقتصادی دست یابند بلکه می‌توانند الگوی دیگر کشورها باشند.

راهکار موثری که برای اولین بار در سال ۱۳۸۹ توسط رهبر معظم انقلاب مطرح شد اصطلاحی به نام اقتصاد مقاومتی است. اقتصاد مقاومتی به عنوان یک راهبرد کلان اقتصادی به معنای تقویت و پایداری اقتصاد در برابر شوک‌ها و تهدیدهای خارجی اعم از تحریم‌ها است. این مفهوم بر پایه اصولی مانند خودکفایی، افزایش تولیدات داخلی و کاهش وابستگی به منابع خارجی است، به عبارت دیگر این اصول به این معنا است که هر کشور متکی به توانمندی‌های خود باشد و با استفاده از منابع و ظرفیت‌های موجود بتواند با قدرت از موانع عبور کند و در بحران‌های اقتصادی ناخواسته در اولین قدم، زندگی روزمره مردم تحت تاثیر قرار نگیرد.

اقتصاد مقاومتی به دنبال ایجاد یک سیستم اقتصادی مقاوم و پادار است که در برابر شوک‌های داخلی و خارجی مقاوم بوده و رشد و توسعه کشور را به دنبال داشته باشد.

به گزارش نشریه U.S news & world ایران به عنوان هجدهمین اقتصاد دنیا شناخته می‌شود، این به این معنا است که مقدار سرمایه قابل توجهی در جریان است و سوال اساسی اینجاست که با این مقدار سرمایه نمی‌شود مشکلات کشور را حل کرد؟ قطعاً می‌شود! اما چرا تا به حال حل نشده است؟

البته طرح این موضوع در حالی است که اقتصاد کشور اقتصادی غیر شفاف است به عبارت دیگر در ثبت تراکنش‌ها خلا نظارتی وجود دارد و یا تراکنش‌های مالی برخی به دلیل فرار مالیاتی به درستی ثبت نمی‌شود. در صورت ثبت درست تراکنش‌ها و نظارت صحیح چه بسا ایران در رده‌های بالاتر اقتصادی نیز قرار گیرد.

بهرتر است با طرح یک مثال به این موضوع بپردازیم اگر یک چرخه داد و ستد را تصور کنیم که در آن مشاغلی مانند مواد غذایی، مواد پروتئینی و مکانیکی وجود دارند، نفر اول به عنوان فروشنده مواد غذایی با مقدار سرمایه مشخصی که در اختیار دارد از پروتئینی گوشت می‌خرد، فروشنده مواد پروتئینی با این مقدار سرمایه خودروی خود را تعمیر می‌کند، مکانیک هم سراغ فروشنده مواد غذایی رفته و برنج تهیه می‌کند. سرمایه دوباره به فروشنده مواد غذایی برگشته است، نکته مهم این است که نیازهای افراد برطرف شده است و رضایت هر سه فرد در این مسیر جلب شده است. زمانی که اقتصاد بین خود مردم گردش پیدا کند و سرمایه به خاطر واردات محصولات غیر مهم اعم از آب معدنی، سوزن ته گرد و چوب بستنی که در نهایت هم سودی برای کشور ندارد از کشور خارج نشود چرخ اقتصاد به گردش در خواهد آمد و رضایت مردم تامین خواهد شد. هر بار که سرمایه از چرخه تولید خارج شود به همه افراد حاضر در چرخه ضربه وارد می‌شود.

هر بار که مواد خام از کشور صادر می‌شود تمام چرخه تولیدی که می‌توانست به واسطه آن ماده خام ایجاد شود از بین می‌رود و در نهایت ضربه بزرگی به تولید وارد می‌شود.

یک مثال ساده: یک تولید کننده لباس را فرض کنید، اگر پوشاک آماده‌ای وارد کشور نشود تقاضا برای استفاده از لباس‌های این تولیدکننده بالا رفته، تولید کننده برای تولید لباس‌های بیشتر نیاز به نیروی کار بیشتر خواهد داشت در این صورت کار نیز تولید می‌شود، تولید کننده نیاز به ماده اولیه بیشتری نیز خواهد داشت و تقاضا در مسیر تولید نخ، رنگ و ... هم به وجود خواهد آمد در این مسیر نه تنها به تولید کمک شده است بلکه با افزایش کار سرمایه نیز به گردش می‌افتد.

در حالت مقابل ماجرا وقتی کالای آماده وارد کشور شود علاوه بر خارج شدن سرمایه از کشور نه تنها کمکی به تولید نمی‌شود بلکه تولید داخلی که ضامن رشد و پیشرفت کشور است زمین خواهد خورد.

اینجا به اولویت این موضوع پی می‌بریم که چرا چند سال پیاپی از سوی رهبر معظم انقلاب شعار سال به تولید ملی اختصاص یافته و از آن حمایت شده است و رهبری بارها و بارها تاکید فرموده‌اند که از تولید ملی حمایت کنید چرا که این موضوع کلید اصلی حل مشکلات کشور است.

اگر گوش شنوایی برای شنیدن و عزمی برای عمل کردن باشد ...

◀ **آیا حمایت از تولید داخلی به معنای قطع کامل ارتباطات با جهان خارج است؟**

حمایت از تولید داخلی و کاهش وابستگی به واردات به معنی قطع کامل تجارت و ارتباطات با جهان خارج نیست بلکه به معنای ایجاد تعادل و توازن بین واردات و تولیدات داخلی است به طوری که واردات محصولات مختلف به تولیدات داخلی ضربه وارد نکند و انگیزه تولید را از تولید کننده داخلی نگیرد.

تولید داخلی علاوه بر کاهش وابستگی باعث ایجاد شغل و افزایش درآمد ملی می‌شود. با حمایت از صنایع داخلی، نه تنها می‌توان اشتغالزایی کرد بلکه می‌توان به افزایش کیفیت و تنوع محصولات داخلی کمک کرد. این امر رقابت پذیری و توسعه تکنولوژی در کشور را به دنبال دارد.

پرواضح است که تاکید به حمایت از تولید داخلی نباید با انزواگرایی اشتباه گرفته شود. چرا که در این صورت کره شمالی و سیاست‌های اقتصادی افراطی آن کشور را به ذهن متبادر می‌کند که به قطع ارتباط با سایر کشورها منجر شده است. در مقابل، حمایت هوشمندانه و متعادل می‌تواند به توسعه پایدار و رفاه اجتماعی بیانجامد.

تولید داخلی به معنای تضمین آینده کشور است و بذر امید را در نسل‌های آینده شکوفا می‌کند و به ایجاد یک اقتصاد پایدار و متعادل کمک کند و نقشی مهم در توسعه همه جانبه کشور ایفا نماید.

◀ **نقش لابی اتاق بازرگانی و واردکنندگان چیست؟**

لابی‌های اتاق بازرگانی و واردکنندگان با استفاده از قدرت و نفوذ خود، توانسته‌اند سیاست‌ها و قوانین اقتصادی را به نفع خود تغییر دهند. این لابی‌ها با استفاده از منابع مالی و ارتباطات گسترده خود، توانسته‌اند تصمیم‌گیران و سیاست‌گذاران را تحت تاثیر قرار دهند و به نفع خود عمل کنند و این موضوع باعث شده است که سیاست‌های حمایتی از تولید داخلی به درستی اجرا نشوند و تولیدکنندگان داخلی با مشکلات زیادی مواجه شوند. آن‌ها با تضعیف سیاست‌های حمایتی از تولید داخلی، به زیان اقتصاد ملی عمل کرده‌اند و با حمایت از واردات کالاهای خارجی، باعث شده‌اند که تولیدکنندگان داخلی نتوانند به درستی رقابت کنند و در نتیجه، تولید داخلی کاهش یافته و اشتغالزایی نیز کاهش یافته است. این موضوع باعث شده است که اقتصاد ملی به واردات وابسته شود و توانایی خود را برای مقابله با شوک‌های خارجی از دست بدهد.

برای حمایت از تولید داخلی و تقویت اقتصاد ملی، لازم است که با نفوذ لابی‌های اتاق بازرگانی و واردکنندگان مقابله شود. این موضوع نیازمند اراده سیاسی قوی و همکاری بین دستگاه‌های اجرایی و نظارتی است. باید سیاست‌های حمایتی از تولید داخلی به درستی اجرا شوند و نظارت دقیقی بر عملکرد لابی‌ها صورت گیرد تا منافع ملی حفظ شود و اقتصاد کشور به سمت پایداری و توسعه حرکت کند.

۳ آموزشیار یا بار آموزش؟

مصاحبه ای کوتاه بایکی از کارشناسان

برنامه ریز گروه ها.

توسط محدثه توسلی

کامل نشده است. برای مثال هنوز نمیتوان ارزشیابی اساتید را درست انجام داد و نمیتوان دید در صورتی که گروه باید ارزشیابی اساتید را ببیند تا مشخص شود برای ترم آینده به اساتید کلاس داده شود یا خیر. هنوز در قسمت ثبت دروس ایراد وجود دارد و دروس تئوری و عملی هنوز به درستی ثبت نمیشود یا اگر ثبت میشود ویرایش ها خیلی مشکل دارد و ایراد های بسیار زیاد دیگر که به آن ها اشاره ای نشد و اگر بخواهم هنوز هم اشاره کنم باید ساعت ها صحبت کرد.

اطلاع دارید سالیانه چقدر از درآمد کل دانشگاه آزاد در کشور صرف توسعه و نگهداری آموزشیار میشود و این عدد چقدر است؟

به طور دقیق از این موارد اطلاعی ندارم و مسئول این بخش تیم توسعه در تهران هستند و تمام برنامه نویسی و نرم افزار در تهران چیده شده است اما طبق شنیده ها میدانم هزینه خیلی زیادی صرف ایجاد این سامانه و نگهداری و ارتقا آن میشود و هزینه اولیه آن هم زیاد بوده است و به نسبت هزینه ای که در مورد این سامانه شده است کارایی این سامانه بسیار پایین بوده است.

تخمین میزنید خروج آموزشیار از وضعیت فعلی چقدر هزینه و زمان نیاز خواهد داشت؟

درباره اینکه زیر ساخت های آموزشیار به چه صورت است و پرسنل و تیم سازنده این سامانه چه تعدادی هستند و چه فعالیت هایی را انجام میدهند اطلاع دقیقی ندارم و پاسخ این سوال وابسته به این موارد است اما قطعاً با توجه به اینکه در چهار سال گذشته آموزشیار بسیار ارتقا پیدا کرده است

سایت آموزشیار از سال ۹۹ که اولین بار در کل کشور اجرایی شد بسیار مشکل داشت و چالش های بسیار زیادی داشت و گویا که برای دانشگاه آزاد ساخته نشده بود. درست است که مخصوص دانشگاه آزاد نوشته شده بود اما دانشگاه آزاد آنقدر بخشنده ها و قوانین و استثنائات زیادی دارد که به دلیل تعداد زیاد دانشجویان و مشکلات آنها در حقیقت آموزشیار باید شخصی سازی میشد و مخصوص دانشگاه آزاد و مشکلات آن ایجاد میشد که ظاهراً این هم بوده ولی هنوز بسیار زیاد ایراد داشت و ما نمیتوانستیم مشکلات را با آموزشیار مطرح کنیم و رفع کنیم.

از همان ابتدا از نحوه محاسبه شهریه و انتخاب واحد دانشجویان تا نحوه ثبت کد برای دانشجویان و نحوه ایجاد سرفصل ها ایرادات بسیاری داشت، با توجه به اینکه سرفصل ها هر ۴ یا ۵ سال یکبار تغییر میکند سرفصل ها بسیار ایراد داشت و کد های دانشجویان بسیار درهم میشد. برای مثال دانشجویی که سال ۹۹ آمده است با دانشجویی که سال ۹۰ آمده است سرفصل هایش تغییر کرده و باید برای هر کدام کد های جدا ایجاد شود و همین کد ها را نمیتوانستیم در ابتدا باهم مجتمع کنیم و بعداً مجتمع سازی ایجاد شد.

آموزشیار خیلی ایراد داشت تا به مرور زمان این ایراد ها برطرف شد. برای مثال اگر در ابتدا ۲۰ درصد کارایی داشت، این اشکالات آنقدر در طول ۴ سال برطرف شد که در حال حاضر میتوانیم بگوییم آموزشیار در حال حاضر ۶۰ درصد کارایی دارد ولی هنوز ۴۰ درصد نیاز به اصلاح و برنامه نویسی مخصوص دارد و هنوز خیلی از قسمت ها

بالغ بر پنج سال از به کار گرفتن سامانه آموزشیار میگذرد و این سامانه به جای تسهیل فرایندهای آموزشی، به عامل اصلی سردرگمی و نارضایتی دانشجویان تبدیل شده است. این سامانه که قرار بود مدیریت کارآمدتری را برای دانشجویان سراسر کشور فراهم کند، همچنان اختلالات فنی، قطعی های مکرر و خروج های ناگهانی از سیستم را به دنبال دارد. این مشکلات نه فقط در زمان انتخاب واحد بلکه در طول سال هم ادامه دارد و به کابوس دانشجویان تبدیل شده است.

این در حالی است که شهریه دانشگاه هر سال بی رحمانه افزایش می یابد؛ پولی که ظاهراً به جای بهبود خدمات دانشجویی، به مقصدی نامعلوم می رود. چرا باید دانشجویانی که هر سال مبالغ بیشتری پرداخت می کنند، همچنان با سیستمی ناکارآمد و معیوب دست و پنجه نرم کنند؟

این سامانه نه تنها ابزاری برای تسهیل نیست، بلکه به نظر می رسد دانشگاه مسئولیت خود را در قبال ارائه خدمات ابتدایی و استاندارد از یاد برده است. آیا وقت آن نرسیده که به جای سخنان تکراری و وعده های توخالی، اقدام عملی انجام شود؟ دانشجویان تا کی باید این چرخه فرسایشی را تحمل کنند؟

به دلیل شدت این مشکلات و بی تفاوتی آشکار مسئولین، تصمیم گرفتیم با یکی از کارشناسان دانشگاه مصاحبه ای انجام دهیم تا شاید صدای دانشجویان به گوش کسانی که باید، برسد.

مهم ترین چالش های سایت آموزشیار چیست و آیا راه حلی هم برای آن ها وجود دارد؟

و خیلی از مشکلات آموزش‌یاری رفع شده است به نظر من اگر پرسنل تیم موجود تمام وقت و نیرو و انرژی خودشان را به کار ببرند من فکر می‌کنم تا یک سال آینده اتفاقات خوبی در آموزش‌یاری بیفتد به شرط اینکه تمام تلاش به کار برده شود تا اشکالات موجود در آموزش‌یاری رفع کنند.

با توجه به اینکه پیش نیازها در حال رفع شدن هستند بیشتر مشکلات ما در آموزش‌یاری از ترم آینده قابل حل هستند و من فکر می‌کنم که در مجموع تا ۸۰٪ آموزش‌یاری بهبود پیدا کرده است و ۲۰٪ نهایی را انشاالله در یکی دو سال آینده خواهیم دید.

تجربیات شما در کار با سایت در زمان های پر ترافیک مانند انتخاب واحد ها چطور بوده است؟

اینکه کل کشور از یک سامانه استفاده میکنند تنها مزیت آموزش‌یاری است و این یک خوبی دارد و یک بدی دارد. اینکه یکپارچه سازی در کل کشور انجام شده است اتفاق خوبی است و باید به دید مثبت به آن نگاه کرد اما نکات منفی آن این است که به دلیل اینکه تمام کشور از این سامانه یکپارچه استفاده میکنند ایام انتخاب واحد بسیار کاهش سرعت مواجهه میشویم. اوایل بسیار مشکل داشت اما بعد از آن برای انتخاب واحد زمان بندی انجام شد و روند بهتری پیدا کرد و ما میدیدیم که در زمان انتخاب واحد ما و دانشجویان با قطعی های زیادی مواجه میشدیم که این قطعی ها در حال حاضر با بالا بردن ظرفیت پایگاه داده ها و بالا بردن حجم پایگاه داده و data mining نسبتا کمتر شده است و ظاهرا اتفاقاتی افتاده که باعث شده که سرعت در ایام انتخاب واحد خیلی کاهش پیدا نکند ولی با این حال ما قطعی های زیادی داریم و شکایت بسیاری از دانشجویان این است که نمیتوانیم انتخاب واحد کنیم، سامانه باز نمیشود و یا اگر باز میشود بعد از انتخاب واحد یک الی دو درس سامانه قطع میشود و بعد اینکه دوباره وصل میشود کد درس ها پر شده است و این باعث میشود که ما نتوانیم کد های مورد نظر را انتخاب کنیم. این صحبت های دانشجویان تا حدودی

درست است و من به آن ها حق میدهم. تمام این مشکلات به این برمیگردد که سیستم یکپارچه است و باید سرعت خیلی بالاتری داشته باشد و از سرور های بسیار قوی تری استفاده شود البته من از زیر ساخت های فعلی اطلاعی ندارم ولی با توجه به اینکه اختلال در سامانه به وجود می آید قطعاً نیاز به ارتقا زیر ساخت ها است.

میخواستم درمورد تجربیات دانشجویان هم در این زمینه صحبت کنم که فکر میکنم تا حدودی پاسخ داده شد.

به نظر شما چه ویژگی هایی به سایت اضافه شود تا عملکرد بهتری داشته باشد؟

به نظر من یکی از ویژگی هایی که قطعاً باید به آموزش‌یاری اضافه شود و از شکایت های اصلی دانشجویان است این است که دانشجویان نمیتوانند ظرفیت ها را درست ببینند و به دلیل اینکه دانشجویان ظرفیت مجتمع را نمیتوانند ببینند خطا میدهند. برای مثال دانشجویان میبینند کد درس ۲۰ نفر ظرفیت دارد اما وقتی انتخاب میکند میفهمد آن کلاس پر شده است و دانشجویان سردرگم میشوند. اگر طوری برنامه ریزی شود که این اشکال رفع شود یکی از سوالات و مشکلات بسیار زیاد دانشجویان رفع میشود و سردرگمی های دانشجویان برطرف میشود. برای مثال اگر دانشجویان ابتدا ببینند که تعداد ۳۰ کد درس انقلاب وجود دارد و بتوانند کدی را که ظرفیت ندارد ببینند که ظرفیت آن صفر است زمان خود را صرف چک کردن آن نمیکند تا بخواهد تمام ۳۰ کد را امتحان کند و همان چند کدی که ظرفیت دارد را چک میکند.

به نظر من آموزش‌یاری باید پاسخ به این اشکال دانشجویان برای انتخاب دروس عمومی را در اولویت قرار دهد.

یکی دیگر از ویژگی هایی که فکر میکنم باید به آموزش‌یاری اضافه شود این است که تمام کد ها در سرفصل های جدید ایجاد شود یعنی اگر ما دانشجویان سال ۹۰ هم داریم بتواند با کد های جدید درس بردارد که این اتفاق در سرفصل های جدید افتاده است اما دانشجویان جدید هنوز نمیتوانند با کد

های دانشجویان قدیمی درس بردارند که این هم یک مشکل است. البته شاید نتوان به آن مشکل گفت چون پیشنهادها رعایت میشود و این مشکل در آموزش‌یاری در حال رفع شدن است. همین رعایت پیش نیازها هم در ابتدا وجود نداشت و مشکل بزرگی بود و خوشبختانه از سال جدید سر فصل ها به گونه ای نوشته شده است که به عبارتی سرفصل U است که در این سرفصل پیش نیازها رعایت میشود و در صورت برداشتن درسی بدون رعایت پیش نیاز آموزش‌یاری خطا میدهد. این مورد تا سال گذشته وجود نداشت و مشکلات عدیده ای را برای دانشجویان به وجود آورده بود که این مشکلات تا به الان هم ادامه دارد.

مصاحبه ای که انجام شد، تصویری نسبی از وضعیت سامانه آموزش‌یاری ارائه داد. با این حال، وضعیت فعلی این سامانه به هیچ وجه قابل قبول نیست و همچنان چالش های زیادی وجود دارد که حل نشده باقی مانده اند.

حقیقت این است که تا زمانی که خود دانشجویان به طور متحد به این وضعیت واکنش نشان ندهند و برای حل مسئله مطالبه نکنند، هیچ تغییر و بهبودی رخ نخواهد داد. جریان دانشجویی باید به طور فعال تر و با صدای بلندتر خواستار اصلاح و بهبود این سامانه شود. اگر سامانه آموزش‌یاری تا کنون همین طور بدون تغییر و ناکارآمد باقی مانده، به این دلیل است که دانشجویان تاکنون برای رفع آن به صورت منسجم اقدام نکرده اند.

حل این مسئله نیازمند مطالبات منسجم و پیوسته دانشجویان است و سکوت تشکله ها، شوراهای صنفی و نشریات دانشجویی در این مورد قابل قبول نیست. چنین مطالباتی میتواند مسئولین را به سمت اقدام جدی سوق دهد. مسئولین باید بدانند که ادامه این بی توجهی و بی عملی ممکن است به اعتراضات گسترده تر و جدی تر منجر شود.

وقت آن رسیده که جریان دانشجویی به صورت هم زمان و پیوسته این مسئله را پیگیری کند تا تغییرات واقعی و بهبود کیفیت خدمات حاصل شود.

دادبان را در شبکه های اجتماعی دنبال کنید و نظراتتان

را با ما به اشتراک بگذارید.

@Daad_ban

آیدی دادبان در پیامرسان ها و شبکه های اجتماعی
QR Code را برای دسترسی به اطلاعات بیشتر اسکن کنید.

دادبان